

R O M Â N I A
TRIBUNALUL TULCEA
SECȚIA CIVILĂ, COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR. [REDACTED]

Ședința publică din data de 27 martie 2008

Președinte: [REDACTED]

Judecător: [REDACTED]

Grefier: [REDACTED]

S-a luat în examinare cauza în contencios fiscal, având ca obiect contestație act administrativ fiscal, formulată de reclamanta S.C. [REDACTED] S.R.L., cu sediul în sat [REDACTED] comuna [REDACTED] județul Tulcea, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE – ACTIVITATEA CONTROLULUI FISCAL – SERVICIUL CONTROL FISCAL III, ambele cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr.163 bis, județul Tulcea.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 13 martie 2008, consemnate în încheiere de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului, s-a amânat pronunțarea la data de 20 martie 2008 și la data de 27 martie 2008 când a pronunțat următoarea sentință.

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. [REDACTED] 88 din 26 noiembrie 2003, reclamanta S.C. [REDACTED] S.R.L., cu sediul în localitatea [REDACTED] județul Tulcea, a solicitat anularea Deciziei nr. [REDACTED] din 07.05.2007 emisă de D.G.F.P. Tulcea.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că a contestat raportul de inspecție fiscală parțială nr. [REDACTED] din 28.02.2007, însă D.G.F.P. Tulcea soluționând contestația, nu a soluționat fondul cauzei reținând în mod greșit că este prematură contestația pe care a formulat-o.

În cauză, a fost administrată proba cu înscrisuri.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele :

În perioada 07.02.2007 – 20.02.2007 și 28.02.2008, societatea reclamantă a fost supusă unei inspecții fiscale parțiale, care a cuprins perioada 01.02.2003 – 31 decembrie 2006 pentru sursa TVA.

Urmare acestei inspecții a fost întocmit raportul de inspecție fiscală parțială la 27 februarie 2007, care a fost înregistrat la D.G.F.P. Tulcea sub nr. [REDACTED] 28.02.2007.

Împotriva acestui Raport de inspecție fiscală, reclamanta a formulat contestație privind soluționarea rambursării sumei negative de TVA în cuantum de [REDACTED] lei Ron din contul de taxă pe valoare adăugată nr. [REDACTED] 25.01.2007, aferent

lunii decembrie 2006, raport prin care s-a constatat că societatea nu are dreptul la deducere a taxei pe valoare adăugată în sumă de [redacted] lei Ron și pentru a cărei nevirare în termen s-au calculat majorări și penalități de întârziere în sumă de [redacted] lei.

Prin Decizia nr. [redacted] din 07.05.2007 D.G.F.P. Tulcea a respins contestația ca prematur formulată.

S-a reținut că potrivit art.176 alin.2 din O.G.92/2003R „Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal cu titlu de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emițere a actului administrativ fiscal”.

Potrivit prevederilor O.G. 92/2003 R, art.179 „Organul competent (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează : a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al cărui quantum este sub 500.000 lei (RON), se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art.33 alin.3...”

- art.86 din O.G. 92/2003R precizează „Sunt asimilate deciziilor de impunere următoarele acte administrative fiscale :

- a). deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

- b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

- c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

- d) procesele-verbale prevăzute la art.138 alin.6 și art.165 alin.2.”

O.M.F.P. nr.972/2006 în Anexa 2 „Instrucțiuni” menționează :

a) „Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală” reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată, precum și pentru comunicarea modului de soluționare cu inspecție fiscală anticipată a decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare.”

Potrivit prevederilor art.107 din O.G. nr.92/2003 R cu modificările și completările ulterioare „(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal. (2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Decizia contestată este legală.

Constatatorul a investit instanța cu o cerere formulată împotriva deciziei nr. [redacted]/07.05.2007, prin care i s-a respins contestația formulată împotriva

Raportului de inspecție fiscală, prin care s-a stabilit că suma negativă a T.V.A. de [redacted] lei Ron nu se justifică a fi rambursabilă, iar pentru nevirarea în termen a taxei au fost calculate majorări și penalități de întârziere în sumă de [redacted] lei.

Fiind vorba de obligații fiscale, taxa pe valoare adăugată, contestația cade sub incidența Codului de procedură fiscală aprobat prin O.G. 92/2003 care, potrivit art.1, reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat și bugetelor locale, prevăzute de Codul fiscal.

Potrivit art.2 alin.2 cod pr.fiscală, prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor contribuabililor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Rezultă că procedura de contestare la organul fiscal este obligatorie în situația dată, fiind urmată de procedura în fața instanței de judecată, procedură ce se desfășoară în baza Legi nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Prin urmare, nu se poate susține că dacă nu ar fi incidente dispozițiile speciale ale contenciosului fiscal, cauza rămîne guvernată de dispozițiile generale ale contenciosului administrativ indicate expres în cerere. Partea nu este în măsură să aleagă calea contestării unui act juridic prin care se stabilesc obligațiile fiscale, ea fiind ținută să urmeze procedura imperativă prevăzută de codul de procedură fiscală.

Instanța apreciază că în mod corect pîrîta D.G.F.P. Tulcea a stabilit că raportul de inspecție fiscală nu reprezintă act administrativ fiscal ce poate fi contestat.

Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, iar actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Raportul de inspecție fiscală parțială nu poate fi asimilat unui act administrativ fiscal deoarece nu dă naștere unui raport juridic de drept fiscal.

Potrivit art.107 din O.G. nr.92/2003 (1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal. (2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.

Potrivit O.M.F.P. nr.972/2006 în Anexa 2 „Instrucțiuni” lit.a) decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, reprezintă actul administrativ fiscal, emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată, precum și pentru comunicarea modului de soluționare cu inspecție fiscală anticipată a decontului de taxă pe valoare adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare.

In raport de aceste considerente, se constată că în mod corect pârta a reținut că reclamanta nu avea deschisă procedura contestației împotriva Raportului de inspecție fiscală parțială atât timp cât nu a fost emisă și nu a contestat decizia de impunere.

Pentru aceste motive

In numele legii

H O T Ă R Ă Ș T E :

Respinge ca nefondată, contestația formulată de S.C. [redacted] S.R.L., cu sediul în sat [redacted] comuna [redacted] județul Tulcea, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE – ACTIVITATEA CONTROLULUI FISCAL – SERVICIUL CONTROL FISCAL III, ambele cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr.163 bis, județul Tulcea.

Definitivă.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 27 martie 2008.

PREȘEDINTE,

[redacted]

JUDECĂTOR,

[redacted]

GREFIER,

[redacted]

Red. jud. [redacted] 20 mar 2008
Tel. [redacted] 02.26.2008/5 ex